

GEMEENTE BELANGEN Midden-Groningen

Nieuwsbrief Gemeentebelangen Midden- Groningen mei 2020

Beste leden,

In de algemene ledenvergadering van afgelopen februari ben ik gekozen als voorzitter. Hierbij wil ik de leden bedanken in het vertrouwen in mij. Afsproken is dat er een nieuwe vergadering komt in het voorjaar. Wat we toen nog niet konden voorzien is dat de wereld in één klap is veranderd. Het coronavirus houdt ons allen in de greep. De horeca is dicht en ook moeten we anderhalve meter afstand houden van elkaar. Daarom heeft het bestuur besloten om de algemene ledenvergadering te verschuiven naar September. U hoort dit ruim van te voren, dit zal in een grote zaal worden gehouden zodat de 1.5 meter geen probleem is. U kunt alvast even nadenken over de verkiezingen die er aan komen in 2022. Wilt u ook op de lijst staan of niet? Hoe werven we nieuwe kandidaten?

De raadsleden vergaderen digitaal en ook de fractie en het bestuur. Mocht u vragen hebben aan het bestuur dan beantwoord ik deze graag mijn telefoonnummer is: 06-22083017 Mocht u dingen hebben die spelen in u buurt of dorp kun u contact opnemen met onze fractievoorzitter Markus Ploeger 06-10721403.

Het bestuur en de fractie wenst u allen sterkte om deze onzekere tijd door te komen en blijf gezond. Wij hopen u na de vakantie allemaal aan te treffen op de algemene ledenvergadering.

Liesbeth Lenting, Voorzitter Gemeentebelangen Midden-Groningen.

Corona, Corona

Ja, tot voor kort was dit een favoriet biertje in de zomer... en nu is het een gevreesd virus, die veel (dodelijke) slachtoffers eist. Eerste berichten zijn een wat hardnekkige griep, waar elk jaar mensen aan overlijden. Dan dringt langzaam tot ons door dat er meer aan de hand is. Voorlopig nog ver van ons bed, in China. Maar dan krijg ook Europa met de ziekte te maken en de rest van de wereld. Lichte paniek, daarna echte paniek als het een pandemie wordt met alle gevolgen van dien. De premier spreekt over een intelligente lockdown... Gevolg Nederland gaat op slot, net als andere landen, waarbij ieder land weer zijn eigen maatregelen neemt, ingegeven door adviezen van deskundigen.

Maar waarom geeft een viroloog in Duitsland, België een ander advies dan onze viroloog? Kortom voor de media gouden tijden. Je struikelt over de deskundigen die graag op de beeldbuis verschijnen dan wel graag hun mening ventileren in de geschreven media. Ik zie nauwelijks een bijdrage die er tot doet, vaak deelbelangen van groepen. Wat ik mij wel afvroeg, waar is het ondernemingsrisico? Zou geen enkel bedrijf voldoende vet op de botten hebben om deze periode te overbruggen? Gaat alles naar de aandeelhouders?

Tijd om de artikelen in de krant maar over te slaan en selectief naar de TV te kijken. Je wordt er niks wijzer van. De rijksoverheid geeft regels en daar hou ik me maar aan. Later kunnen we altijd nog discussiëren over het al dan niet terecht sluiten van contact gebonden bedrijven, wat de economische gevolgen zijne en hoe we dit oplossen etc. Dat niet de multinationals de prijs gaan betalen is wel duidelijk en dat het werkend deel van Nederland en gepensioneerden hiervoor opdraait, is nu al een gegeven.

Voor het raadswerk is het vergaderen via de video de dood in de pot. Achter een schermje turen, af en toe van zeggen, totaal geen interactie, alle leven is uit het debat. Van inhoudelijk oppositie voeren is nauwelijks spraken. Dagen van tevoren je bijdrage inleveren, niet of nauwelijks een reactie krijgen en vervolgens een besluit nemen. Gelukkig gaan we voor het commissiewerk wel proberen in kleine samenstelling fysiek aanwezig te zijn. Dat geeft meer mogelijkheden om je bijdrage (inter) actief naar voren te brengen.

Moi, Markus

Technologie en arbeidsmarkt versus het basisinkomen of een baan voor iedereen!

We zitten inmiddels in de “ vierde industriële revolutie”, die naar verwachting niet alleen ons werk maar ook ons leven zal veranderen. Maar hoe precies? Dit blijft de hamvraag. welke groepen krijgen hier in welke mate mee te maken? wat zijn de kansen, de uitdagingen en de gevolgen. En hoe kan de overheid en de samenleving hierop reageren? Het zijn slechts enkele van de vele vragen die rond digitale technologieën, werk en sociale zekerheid spelen. De ontwikkeling en invoering van digitale technologieën hebben ons leven in veel opzichten veel gemakkelijker gemaakt. Internet bankieren, online winkelen, media consumptie voorbeelden die we niet meer willen missen. Maar technologische veranderingen kunnen ook onrust veroorzaken. Onlangs gaf de Nationale ombudsman nog aan dat er naar schatting 2 miljoen Nederlanders digitaal moeilijk of niet mee kunnen komen, onder wie ouderen, laaggeletterden en mensen met een beperking.

Digitalisering en robotisering hebben al een grote impact gehad op ons werk. De verwachting is dat in komende decennia eveneens het geval zal zijn. Het is nog onduidelijk of het totaal aantal banen zal toe- of afnemen. Zelf denk ik dat het aantal banen af zal nemen. De impact van nieuwe technologie reikt verder dan alleen de toe- of afname van het totaal aantal banen. Wat wel met zekerheid is te voorspellen is, technologische ontwikkeling zal het type werk beïnvloeden, de kwaliteit van werk en de gevraagde skills en competenties. De mate waarin mensen, bedrijven en economieën profiteren hangt af van de werkgevers, het scholingssysteem en de bereidheid van mensen om te blijven doorleren en -ontwikkelen . Om ook in de toekomst de economische kansen te benutten is van het belang dat toekomstige werkenden voldoende bereid zijn en de mogelijkheid hebben om zich een leven lang te ontwikkelen.

Wat heeft dit met de gemeente Midden-Groningen te maken zit u wel denken. In mijn beleving zullen we ook binnen onze lokale economie c.q. gemeenschap hier mee te maken krijgen. Daarom zullen we ook lokaal moeten nadenken over de impact van verdere digitalisering en technologische ontwikkelen. Het gaat niet aan ons voorbij. We hebben binnen onze gemeentegrenzen ook een aantal grote bedrijven (maakindustrie) die wel verder gaan om hun positie veilig te stellen voor de toekomst. Met deze wetenschap in onze achterhoofd moeten we blijven nadenken over de impact van verdere digitalisering en technologische ontwikkelingen. Hebben we antwoorden op de vragen, zijn er in de toekomst voldoende banen voor onze inwoners, en zo nee hoe gaan we dit maatschappelijk oplossen? Wellicht de discussie over een ieder krijgt een basisloon, of voor een ieder een baan. De discussie barst nu al via een omweg los. De werkgevers die klagen dat ze vaker mensen een vast contract moeten aanbieden. De huidige regels veroorzaken onnodige maatschappelijke, economische en sociale problemen.

Uit onderzoek blijkt dat in Nederland te veel werknemers onzeker zijn over hun baan. Dat heeft weer tot gevolg dat zij niet durven te investeren in hun opleiding en hun toekomst. Werkgevers drijven te veel op flexwerkers, en zien vaak geen reden om in hun scholing te investeren omdat ze toch weer zo weg zijn. Jongeren hebben vaker een flex baan. Ze zijn bang om een huis te kopen of om een gezin te stichten. Ook op maatschappelijk niveau heeft de huidige arbeidsmarkt grote gevolgen. Mensen die

niet aan een baan komen, of onzeker werk hebben, keren zich af van de maatschappij. De onderlinge solidariteit tussen werkenden verdwijnt, maar ook voor het draagvlak voor sociale voorzieningen. Een basisinkomen als oplossing; een basisinkomen is een maandelijks uitkering betaald door de overheid aan de burger. Het is onvoorwaardelijk -je hoeft niets arm of rijk te zijn of bereid om te werken, iedereen krijgt het. Maar de hoogte van het bedrag staat niet vast. Er is namelijk niets in de definitie van het basisinkomen. Het bedrag van het basisinkomen hangt af van het geld dat de overheid ervoor ter beschikking heeft. Dat geld komt het schrappen van bestaande sociale uitkeringen en belastingvoordelen, en het heffen van extra belastingen. De hoogte van een financiële duurzaam basisinkomen hangt af van die factoren. Simpel beredeneerd, echter ook aan dit systeem blijven nog de nodige kantelingen. Bijvoorbeeld wat gebeurt er indien alle uitkeringen en toeslagen zijn vervangen door een basisinkomen? Belanden dan onze gehandicapte landgenoten dan vaker in armoede? Of houden we toch extra toeslagen in stand, waarvoor de gehandicapte nog steeds de bureaucratische molen door moeten, met alle bijbehorende risico's van stigmatisering en vervreemding? Kortom een hoop open einden die nog verder uitgediept en uit gediscussieerd moeten worden. Dat deze discussie hierover komt staat voor mij wel vast. Niet voor de korte termijn maar wel voor de lange termijn. Een ander voorstel is dat de overheid, iedereen die dat wil een basisbaan aanbiedt, met een zinvolle, menswaardige arbeid. Voorstanders van basisbanen betogen dat deze voordelen hebben die een basisinkomen niet heeft: met basisbanen zou er een hoop maatschappelijk zinvol werk dat nu niet gebeurt wel zal gebeuren, en daarnaast biedt het aan (vaak kwetsbare) burgers meer structuur in de dag, en een waardevolle sociale netwerken en bijhorende zelfrespect die banen doorgaans met zich meebrengen.

Binnen de vakbond FNV heeft men al een aantal uitgangspunten geformuleerd;

1. Het basisinkomen is voor iedereen die 18 jaar illegaal in Nederland heeft gewoond.
2. Het basisinkomen is een netto-uitkering/inkomen
3. Inkomen uit betaald arbeid wordt die verrekend met het basisinkomen
4. Huidige toeslagen, zoals huur -en zorgtoeslag blijven bestaan
5. Er moet een nieuwe manier komen van fiscaal belasting van inkomen uit (betaalde) arbeid
6. Werkloosheid -en arbeidsongeschiktheid -verzekeringen blijven bestaan voor het deel van het inkomen uit betaald werk
7. Het basisinkomen dat de FNV Uitkeringsgerechtigden voor ogen heeft, is qua hoogte en systeem vergelijkbaar met de huidige AOW. Een samenwonend stel krijgt dus per persoon minder dan een alleenstaande.

Voor alle duidelijkheid dit is hoe men er vanuit een vakbond tegen aankijkt. Er zijn nog veel onduidelijkheden en andere meningen over een gegarandeerde basisinkomen. Uiteraard zijn er ook tegenstanders van een basisinkomen. Het belangrijkste argument is: mensen worden er lui van. Want waarom zou je werken, als je een inkomen krijgt waar je niks voor hoeft te doen? Onzin, zeggen tegenstanders. Het basisinkomen is net genoeg om van rond te komen. Wil je een comfortabel leven waarin je leuke dingen kunt doen, zoals vakanties en uitstapjes? Dan moet je blijven werken. De financiële prikkel om betaald werk te doen blijft bestaan. We krijgen zeker te maken met robotisering, digitalisering en de gevolgen voor de arbeidsmarkt voor de korte en langere termijn. Of de uitkomst is een basisinkomen of voor iedereen een baan is nog maar zeer de vraag?

Jan Velthuis.

Stand van zaken sociaal domein: financiële en inhoudelijke ontwikkelingen.

Binnen een maand is de wereld veranderd, in de greep van het corona virus. Diverse partijen uit deze raad hebben vorige maand, bij de ombuigingen, gevraagd om financiële steun van uit Den Haag. Met name voor de Jeugdhulp. De Gemeenten teren in op hun algemene reserve en men doet niets anders dan bezuinigen. Gezien de economische gevolgen van de maatregelen tbv de Corona virus is naar de mening van de fractie van GBMG dat voor Jeugdhulp in beeld komt, dat we zelf de broek moeten ophouden. Dit zal in de term van het Kompas veel “veerkracht” vragen van onze inwoners. Zeker als tgv de corona virus nog meer noodzakelijke bezuinigingen zullen worden voorgesteld en plaatsvinden. Hierbij uiten wij onze bezorgdheid met name voor de allerswaksten van onze samenleving.

Kunnen wij de gevolgen al inschatten? Men verwacht dat er een grotere groep inwoners beroep zal doen om ondersteuning van de Gemeente. Ondernemers, zzp-ers en flexwerkers. Denk ook aan inzet van oa. de Sociale teams, aanpak huiselijk geweld, onveilige situatie kinderen, meer beroep op de voedselbanken, GKB, BWRI etc. Denk aan scholing leerachterstand leerlingen in onze Gemeente MG. Er komt een onzekere tijd aan ook voor Gemeente Midden Groningen. Wij bespreken hier vanavond over de stand van zaken sociaal domein betreffende de financiële en inhoudelijke ontwikkelingen.

Wij zullen en kunnen niet alles benoemen, slechts een drietal verdiepte onderwerpen:

1. Informatie momenten.
2. Implementatie ronde van ca 2 miljoen euro
3. Bezuinigingen najaar 2019 van 2,4 miljoen euro
 1. Informatie momenten:
 - Wij kunnen ons vinden in vijf momenten per jaar om te worden geïnformeerd over de stand van zaken, financieel en inhoudelijk.
 - GBMG is content met de beter in kaart brengen, tov begin 2018, betreffende de financiële kosten en waar eventueel op kan worden bijgestuurd met kennis van de inhoudelijke problematiek. Er is een dashboard waar duidelijk de kosten in kaart zijn gebracht.
 - Er is meer monitoring, ook wie de ondersteuning en hulp vragen uitschrijven, oa. huisarts, rechtelijke macht en sociale teams.

- Het bezuinigingspakket Jeugd/WMO bevat drie maatregelen die gezamenlijk de grootste bezuiniging moeten bewerkstelligen ,1,5 miljoen euro, met wegens de complexiteit een groot risico op (gedeeltelijk) onhaalbaarheid.
 1. Personele bezetting sociale teams.
 2. ZIN Jeugd
 3. ZIN WMO.

GBMG deelt deze bezorgdheid, van het niet halen van de bezuiniging doelstelling, daar naar onze mening van de fractie, door de veranderende omstandigheden waarschijnlijk meer aanspraak zal worden gedaan op de al eerder genoemde instanties en op de sociale teams.

Het sociaal domein is volop in beweging, er zijn ontwikkelingen die we zelf als gemeente oppakken of in gezamenlijkheid met andere gemeenten.

We worden echter ook geconfronteerd met ontwikkelingen waar we geen invloed op kunnen uitoefenen.

- Nieuwe opzet Spoed voor Jeugd, een Integrale Crisisdienst, een noodzakelijke voorziening, voor kinderen die een crisis doormaken snel en zo goed mogelijk op te vangen.
- Ontwikkelingen zorgaanbieders en jeugdbescherming, oa. De verhoging van de jeugdbeschermingstrajecten, deze worden 17,5 % verhoogd. De betaalbaarheid van specialistische voorzieningen, oa. Elker en Het Poortje.
- Ontwikkelingen Veilig Thuis (VTG). De kosten van de invoering en aanscherping verbeterde Meldcode .

Het sociaal domein is een complex domein, zeker omdat het over mensen gaat, die hulp en ondersteuning behoeven om in de maatschappij te kunnen meedoen. De fractie van GBMG onderschrijft ook dat we op de goede weg zijn om meer inzicht te krijgen, zowel financieel als inhoudelijk binnen het sociaal domein. Dat we inderdaad nu moeten focussen op meer samenwerking met andere gemeenten. In gesprek moeten blijven met zorgaanbieders, onderwijs, de GI-Jeugdbescherming, verwijzers. Dat we vanuit Den Haag voorlopig niet meer decentralisatie krijgen binnen het sociaal domein. Ook geen tussentijdse wijzigingen, nieuwe spelregels.

Geke Akkerman.

Coronatijden

Sinds de laatste nieuwsbrief is er veel gebeurd in de wereld en is niets meer wat het was. De uitbraak van het coronavirus treft iedereen en de Raad bleek ook niet immuun. We vergaderen nu tijdelijk via een videoverbinding. Pas nu merken we hoe belangrijk het echte contact met de rest van de Raad is. Inspreken op een iPad op laptop, waarbij we per whatsapp mogen aangeven of we nog een interruptie willen, is zo anders, dat je je vraagtekens kunt zetten bij de werkbaarheid ervan. Het contact met andere Raadsleden voor, tijdens en na de vergadering is net zo belangrijk als het debat zelf. En ook het opstellen en aanpassen van moties en/of amendementen vraagt persoonlijk contact. Niet ieder lid of fractie kan altijd met een aanpassing leven en dan is een persoonlijk contact veel makkelijker en werkbaarder dan het regelen via de mail of app. Het elkaar in de ogen kijken is een wezenlijk onderdeel van het raadswerk en dat wordt nu heel duidelijk.

Het werk inhoudelijk gaat door, zij het op een voor het gevoel lager pitje dan normaal. Voor mijzelf heb ik sinds de eerste maatregelen half maart een klein stapje terug gedaan, om mij volledig op mijn werk als bedrijfsleider in de supermarkt te richten, wat ook ontzettend veel impact had.

Ondertussen zijn de maatregelen weer een klein beetje versoepeld en gaan we in zwaar afgeslankte vorm weer fysiek vergaderen met de Raadscommissie. Dit zal voor ons allen experimenteren worden. Hopelijk kunnen we snel weer aan de slag dat de Raad volledig fysiek bij elkaar komt en dat we weer normaal kunnen functioneren. Want de zaken waar we voor zijn gekozen vragen om steeds meer aandacht. Denk alleen maar aan de affaire rondom de Welkoop waar het College politieke willekeur lijkt toe te passen. Deze zaak krijgt dan ook veel aandacht van de fractie en wordt komende weken behandeld in commissie en raad en in de media is er ook veel aandacht.

Ik hoop de volgende bijdrage in andere omstandigheden te mogen schrijven en hoop dat iedereen gezond blijft.

Hendrik Loots

Beste leden,

Mijn eerste gedachte bij de brand van Welkoop in 2018 aan de van Spilbergenkade in Hoogezand was “eindelijk een mazzeltje voor Visser Vastgoed van het Winkelpark”. Hoe logisch zou het zijn om het bedrijf daarheen te verplaatsen, ruimte te over en het past in het bestemmingsplan en ons detailhandelsbeleid. Ook het Rengerspark zou met een paar aanpassingen in het bestemmingsplan een goede optie kunnen zijn. De ruimte, naast de Hooge Poort, leent zich prima voor mooie en kwalitatief goede ruimtelijke invulling, dit ter verfraaiing van de entree van Hoogezand (ook de gemeentewerf gaat op termijn weg, Agirfirm heeft laten weten zijn bedrijfsactiviteiten te gaan beëindigen en dus voor de toekomst een mooi te ontwikkelen gebied van de Hooge Poort tot aan de brandweerkazerne). De flat van de Bardentszstraat eraf, de gammele garageboxen verwijderen, het leek op 2 vliegen in 1 klap, niet dus! Welkoop wil perse terug naar de oude locatie omdat hier de historie ligt en de klanten ze daar weten te vinden.

Persoonlijk vind ik DAT geen valide argument, echter de manier waarop dit gemeentebestuur dit heeft gecommuniceerd en Welkoop 2 jaar lang een worst voor heeft gehouden dat zij terug mochten komen op de oude locatie, verdient (weer) niet de schoonheidsprijs.

Het College wordt dan ook beticht door Welkoop van een “onbetrouwbare overheid” en niet integer handelen. Dat is nog al wat. Vandaar dat wij het naadje van de kous wilden weten en de brief van Welkoop aan de raad, samen met D66, hebben geagendeerd. Dat zou gisteren, donderdag 6 mei gebeuren. Ook de commissie van bezwaar en beroep had het College al op de vingers getikt. Welkoop had tot 11 mei de tijd om in beroep te gaan en had de discussie van gisteravond moeten afwachten, dat hebben ze (bewust?) niet gedaan, op 4 mei is het beroepschrift bij de Rechtbank binnen gekomen. En dan.....ligt het onder de rechter en is het niet bespreekbaar in een commissie- of raadsvergadering. Een gemiste kans van Welkoop en ook voor de raad/commissie om hier inhoudelijk met verantwoordelijk wethouder mevrouw van Schie over te debatteren. Wij denken dat dit muisje, al zal het op termijn zijn, nog wel een staartje gaat krijgen.

Hans Haze